

POZNAŃ
ŚRODA
23
KWIETNIA
1969

Wydanie A
Nr 95 (7830)
Rok wyd. XXV
Cena 50 gr

Plenarne sesje Wojewódzkiego i Poznańskiego komitetów Frontu Jedności Narodu

Programy rozwoju Ziemi Wielkopolskiej

Na wczorajszych plenarnych posiedzeniach Wojewódzkiego i Poznańskiego komitetów Frontu Jedności Narodu uchwalono programy wyborcze, określające główne kierunki wszechstronnego rozwoju województwa i Poznania w latach 1969—1972.

Uroczystą sesję Wojewódzkiego Komitetu FJN otworzył przewodniczący WK FJN — Edmund Rejek, witając członków: Egzekutywy KW PZPR z I sekretarzem KW — Kazi-

mierzem Barcikowskim, Prezydium WK ZSL z prezesem WK — Józefem Wroniakem, Prezydium WK SD z przewodniczącym WK — Franciszkiem Schmidtem i Prezydium WRN

tym, że program — zgodny z uchwałami V Zjazdu PZPR, V Kongresu ZSL i IX Kongresu SD — stanowi niejako klamrę łączącą dwa ćwierćwiecza PRL, 25-lecie, które mija, dzięki ofiarnej pracy społeczeństwa zapisało się w historii jako okres wielkich przeobrażeń ekonomiczno-społecznych i kulturalnych. Należy je popu-

Wietnamscy partyzanci nadal w natarciu

We wtorek w Wietnamie Południowym doszło do zaciętych walk między oddziałami wyzwoleńczymi a nieprzyjacielem. Koncentrowały się one w delcie Mekongu, w pobliżu granicy z Kambodżą, oraz na wybrzeżu środkowym. Partyzanci zaatakowali m. in. ugrupowania piechoty amerykańskiej w odległości 9 km na północ od miasta An Hoa. (PAP)

Dzisiaj rozpoczyna obrady w Moskwie sesja RWPG

Przybycie delegacji partyjno-rządowej PRL

We wtorek, 22 bm. w godzinach południowych przybyła do Moskwy na rozpoczynającą się dzisiaj sesję Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej polska delegacja partyjno-rządowa.

Pierwszego sekretarza KC PZPR Władysława Gomułka i prezesa Rady Ministrów PRL Józefa Cyrankiewicza oraz pozostałych członków delegacji powitali na reprezentacyjnym lotnisku Wnukowo-2 sekretarz generalny KC KPZR L. Breżniew, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR A. Kosygin, członek Biura Politycznego KC KPZR A. Szelepin, sekretarz KC KPZR K. Katuszew, wicepremier W. Kirillin i M. Lesieczko, minister spraw zagranicznych ZSRR A. Gromyko, przewodniczący Państwowego Komitetu Rady Ministrów ZSRR do spraw stosunków gościnnych z zagranicą S. Skazkow, a także sekretarz RWPG N. Fiediejew.

Delegację powitał również ambasador PRL w ZSRR J. Płasiński wraz z grupą pracowników dyplomatycznych ambasady. (PAP)

Obchody rocznicy urodzin Lenina

Mieszkańcy Związku Radzieckiego obchodzili we wtorek uroczystość 99 rocznicy urodzin Włodzimierza Lenina, twórcy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego, Włodzimierza Lenina. Wszystkie miasta i osiedla Kraju Rad przybrały odświętny wygląd.

We wtorek w godzinach popołudniowych w kremlowskim Pałacu Zjazdów odbyła się uroczysta akademii poświęcona 99 rocznicy urodzin W. I. Lenina z udziałem czołowych przywódców radzieckich. Przybyli na nią także przywódcy partii i rządów wielu krajów socjalistycznych.

Sekretarz KC KPZR Iwan Kapitonow, wygłosił referat poświęcony 99 rocznicy urodzin Włodzimierza Lenina.

I. Kapitonow podkreślił, że Lenin walczył nieprzejednanie o jedność szeregów partii. Całkowite rozgromienie antyleninowskich nurtów było jednym z ważnych warunków pomyślnego wcielenia w życie linii generalnej partii. (PAP)

Posiedzenie Komisji Ideologicznej KC PZPR

22 bm. odbyło się w Warszawie plenarne posiedzenie Komisji Ideologicznej Komitetu Centralnego PZPR, poświęcone omówieniu przygotowań do obchodów 100 rocznicy urodzin Włodzimierza Lenina. Obrady otworzył zastępca członka Biura Politycznego KC, sekretarz KC PZPR — Jan Szydłak, który przewodniczył komisji. W posiedzeniu wzięli również udział: członek Biura Politycznego KC, sekretarz KC PZPR — Józef Teichma oraz sekretarze KC PZPR — Stefan Olszowski i Artur Starewicz, wchodzący w skład sekretariatu Komisji Ideologicznej. J. Szydłak na wstępie posiedzenia przedstawił główną problematykę, jaką zajmować się będzie Komisja Ideologiczna KC w najbliższym okresie. Uwaga jej, jak wynikało z wystąpienia sekretarza KC, koncentrować się będzie przede wszystkim na przygotowaniu obchodów roku leninowskiego, PAP

Niepokoje we Włoszech

Zamachy bombowe na policję sycylijską

Jak podała Agencja Reutersa z Palermo, we wtorek dokonano tam dwóch zamachów bombowych na budynki karabinierów i wojska.

W ciągu ostatnich 24 godzin w południowych Włoszech dokonano łącznie 4 podobnych zamachów. Dwie eksplozje, które nastąpiły w nocy z poniedziałku na wtorek, uszkodziły główne wejście do budynku policji w Palermo. Sporządzona domowym sposobem bomba eksplodowała również przed redakcją lokalnej gazety w Mesynie „Gazzetta del Sud”. Inna eksplozja bomby wyrwała drzwi w mieszkaniu w Vibo Valentia. (PAP)

Saragat w Londynie

We wtorek przybył do Londynu z tygodniową wizytą oficjalną prezydent Włoch, Giuseppe Saragat.

Jak twierdzą poinformowane źródła, wizyta Saragata w Londynie ma na celu zacieśnienie stosunków i współpracy technicznej. (PAP)

Spotkanie przywódców ZSRR i CSRS

Agencja TASS podaje, że pierwszy sekretarz KC KP Czechosłowacji Gustav Husak i premier rządu czeskosłowackiego O. Czernik spotkali się we wtorek z sekretarzem generalnym KC KPZR L. Breżniewem, przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. Podgornym i przewodniczącym Rady Ministrów ZSRR A. Kosyginem. W czasie spotkania, które odbyło się w atmosferze serdeczności i braterskiej przyjaźni, przywódcy ZSRR i CSRS dokonali wymiany poglądów na temat zagadnień stanowiących przedmiot obopólnego zainteresowania. PAP

Przyjęcie w ambasadzie ZSRR w Warszawie

Z okazji 24 rocznicy podpisania Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej między Polską i Związkiem Radzieckim ambasador ZSRR w Polsce — Awierkij Aristow wydał przyjęcie w salach ambasady.

Na przyjęcie przybyli członkowie najwyższych władz partyjnych i państwowych: członkowie Biura Politycznego KC PZPR — Stefan Jędrzejowski, Zenon Kliszko i Ignacy Łoga-Sowiński, zastępcy członków Biura Politycznego KC PZPR — Mieczysław Jagielski, Piotr Jaroszewicz, Mieczysław Moczar i Jan Szydłak, sekretarze KC PZPR — Stefan Olszowski i Artur Starewicz, członkowie władz naczelnych ZSL z Czesławem Wycechem i Bolesławem Podęwornym, członkowie kierownictwa SD z Zygmuntem Moskwą i Janem Karolem Wende.

Atak lotnictwa izraelskiego na miejscowości jordańskie

Kolejne spotkanie „wielkiej czwórki”

W poniedziałek w rezydencji stałego przedstawiciela Francji w ONZ odbyła się kolejna konsultacja stałych przedstawicieli Francji, ZSRR, W. Brytanii i USA na temat uregulowania sytuacji na Bliskim Wschodzie.

Na zakończenie konsultacji, która trwała 3 godziny i 45 minut nie wydano żadnego komunikatu, a jedynie oświadczono, iż następne spotkanie odbędzie się 29 kwietnia.

Jordański rzecznik wojskowy oświadczył we wtorek rano, iż myśliwce izraelskie zaatakowały szereg miejscowości na terytorium Jordani. Rzecznik oświadczył, iż samoloty izraelskie rozpoczęły bombardowanie wczoraj o godzinie 5 rano czasu warszawskiego. Zbombardowane zostały okolice miejscowości Mazar, Adżlun i Irbid. W kolejnym oświadczeniu wydanym o godzinie szóstej czasu warszawskiego rzecznik dodał, iż samoloty izraelskie zaprzętały bombardowania i ostrzeliwania Adżlun i Irbid natomiast w dalszym ciągu celem ataku pozostały okolice Mazi. Dokończenie na str. 2

Podróż U Thanta po Europie

W czwartek sekretarz generalny ONZ U Thant opuści Nowy Jork udając się w podróż po Europie, w czasie której spotka się z brytyjskim ministrem spraw zagranicznych, członkami rządu włoskiego oraz zostanie przyjęty przez Papieża.

Dokończenie na str. 2

Fragment sali w czasie obrad Poznańskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu.

Fot. — E. Kitzmann

W Wielkiej Brytanii

Związki przeciwko ustawom antyrobotniczym

Komisja finansowa i programowa brytyjskiego Kongresu Zw. Zawodowych (TUC) podczas poniedziałkowych obrad postanowiła wystąpić do Rady Generalnej brytyjskich związków zawodowych z zaleceniem zwłania nadzwyczajnej konferencji TUC. Ten bezprecedensowy krok w dziejach brytyjskiego Kongresu Związków Zawodowych ma być formą protestu przeciw projektom ustaw antyrobotniczych, które rząd Wilsona ma zamiar przeformować jeszcze przed letnimi feriami parlamentu.

Komisja zaleciła, aby nadzwyczajna konferencja TUC odbyła się w dniu 5 czerwca. PAP

Fragment prezydium wczorajszej plenarnej sesji Wojewódzkiego Komitetu FJN (od lewej): sekretarz WK SD — T. Młyńczak, prezes WK ZSL — J. Wroniak, I sekretarz KW PZPR — K. Barcikowski, przewodniczący WK FJN — E. Rejek, przewodniczący Prezydium WRN — F. Szczerba, przewodniczący WK SD — F. Schmidt, przewodniczący WKZZ — J. Mroczek.

Fot. — K. Przychodźki

Polska delegacja wojskowa w Wołgogradzie

Polska delegacja wojskowa na czele której stoi minister obrony narodowej PRL, generał broni Wojciech Jaruzelski po dwudniowej wizycie w Tbilisi odleciała we wtorek do Wołgogradu. (PAP)

Teliga płynie w kierunku Casablanki

Za pośrednictwem agenta Polskich Linii Oceanicznych w Las Palmas redakcja PAP w Gdańsku otrzymała wiadomość, że samotny żeglarz Leonid Teliga opuścił w niedzielę ten port i wypłynął w kierunku Casablanki. Wobec zmiennych warunków atmosferycznych trudno przewidzieć, kiedy dotrze do Casablanki. Żeglarz określa termin na 1 do 3 tygodni. PAP

POGODA

23 bm. będzie zachmurzenie umiarkowane okresami duże i miejscami niewielkie opady pościągające od zachodu. W nocy — na wschodzie — lokalne przymrozki. Temperatura w dzień od 10 st. do 15 st. Wiatry umiarkowane z kierunków południowo-wschodnich, skracające na południe i południowy zachód.

Programy rozwoju Wielkopolski

Dokończenie ze str. 1

Jących wszystkie środowiska społeczne, i wyrażało całkowite poparcie dla programu wyborczego na lata 1969-72.

Uczestnicy plenarnego posiedzenia jednogłośnie uchwaliłi program wyborczy FJN dla województwa poznańskiego. Przyjęta została również uchwała o obchodach 25-lecia PRL w Wielkopolsce (tekst uchwały

Atak lotnictwa izraelskiego

Dokończenie ze str. 1

zar. Jak donoszą z Tel Awiwu rzecznik izraelski oznajmił, iż w czasie akcji jeden z samolotów został zestrzelony, a pilot prawdopodobnie poniósł śmierć.

WYWIAD NASERA

Telewizja amerykańska nadała w poniedziałek wieczorem wywiad z prezydentem ZRA Naserem nagrany uprzednio w Kairze. Jak podkreśla agencja zachodnia jest to pierwszy od 4 lat wywiad udzielony przez Naserę zagranicznej telewizji.

Prezydent ZRA zadeklarował raz jeszcze gotowość swego rządu do uznania prawa Izraela do wolnej żeglugi po Kanale Sueskim w wypadku pokojowego rozwiązania konfliktu bliskowschodniego.

W czasie wywiadu prezydent Naser oświadczył ponownie, że wstępnym krokiem do pokojowego rozwiązania kryzysu może być jedynie bezwarunkowe wycofanie się Izraela z terytoriów okupowanych od 1967 r. i przywrócenie wszystkim praw obywatelom państwu wypędzonym do sąsiednich krajów. (PAP)

Rogers o planach USA w Wietnamie

Amerykański sekretarz stanu Rogers, występując w poniedziałek na dorocznym bankiecie Agencji Associated Press w nowojorskim hotelu „Waldorf Astoria” oświadczył, iż USA wprowadzają obecnie w życie intensywny program dozbrajania i podniesienia gotowości bojowej armii sąsiedniej licząc, że będzie ona mogła wziąć na siebie ciężar operacji wojskowych.

Z oświadczenia Rogersa wynika, iż z umocnieniem armii marionetkowej i planami rozszerzenia bazy politycznej ad ministracji sąsiedniej, Waszyngton wiąże swoje nadzieje, iż uda mu się zapobiec upadkowi reżimu proamerykańskiego w Sajgonie i stłumić żądania narodu amerykańskiego do zakończenia awantury wietnamskiej, chociażby w drodze nieznacznej redukcji półmilionowej armii amerykańskiej w Wietnamie Południowym. (PAP)

Prace zabezpieczające w Sandomierzu

Po zimowej przerwie wznowione zostały prace zabezpieczające drugie osuwisko na skarpie wschodniej w Sandomierzu. Załoga „Hydrobudowy” buduje kratownice, która wraz z betonowymi studniami stanowić będzie zapórę dla obsuwającej się ziemi. Na skarpie zasadzone zostaną drzewa i zasiana trawa. (PAP)

Katastrofa lotnicza we wschodnim Pakistanie

W pobliżu miejscowości Khulna we wschodnim Pakistanie doszło w nocy z poniedziałku na wtorek do katastrofy samolotu pasażerskiego indyjskiego towarzystwa lotniczego „Fokker Friendship”. 40 pasażerów oraz czterech członków załogi poniosło śmierć. Samolot odbywał lot do Kalkuty z północno-wschodniego stanu indyjskiego Assam. Przyczyny wypadku do chwili obecnej nie są znane. (PAP)

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Jerzy Walasek

2 GŁOS WIELKOPOLSKI A 23. IV. 1969 Nr 95 (7830)

publikujemy wewnątrz numeru). Ponadto przyjęta została lista kandydatów na radnych WRN. (y)

*

Po południu w Sali Odrodzenia Starego Ratusza, odbyła się plenarna sesja Poznańskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu. Poświęcona ona była głównie uchwaleniu programu wyborczego FJN dla Poznania na lata 1969-1973. W sesji udział wzięli: członkowie Egzekutywy KW PZPR z członkiem KC, I sekretarzem KW — K. Barcikowskim, prezes WK ZSL — J. Wroniak, przewodniczącym WK SD — F. Schmidt. W posiedzeniu uczestniczyli także członkowie Prezydium RN Poznania z przewodniczącym — J. Kusiałem na czele oraz członkowie Poznańskiego Komitetu FJN.

Zebranych powitał przewodniczący Poznańskiego Komitetu FJN — prof. dr S. Smoliński. W referacie przedstawił on zadania tegoż Komitetu w kampanii wyborczej do Sejmu PRL i rad narodowych oraz projekt programu wyborczego FJN na lata 1969 — 1973 dla Poznania. Na wstępie omówił on dotychczasowe osiągnięcia miasta, zwłaszcza przemysłu i budownictwa, a także innych dziedzin naszej gospodarki. Prof. dr S. Smoliński poświęcił wiele uwagi kierunkom dalszego rozwoju miasta w najbliższych czterech latach. Czynnikiem rozwoju gospodarczego i społecznego Poznania będzie przede wszystkim poczucie gospodarczości wszystkich mieszkańców. W projekcie „owego” programu wyborczego FJN zawarte jest zapowiedź m. in. dalszej rozbudowy poznańskich zakładów przemysłowych oraz znaczna poprawa warunków socjalno-bytowych mieszkańców. W przyszłej kadencji rad narodowych bardziej korzystnie dla miasta będą planowane nakłady inwestycyjne. Rady otrzymają do swej dyspozycji globalne kwoty środków finansowych na 5-letnią i dokonają same ich podziału na poszczególne cele. Ten system planowania zwiększy znacznie uprawnienia rad w kształtowaniu struktury inwestycji miejskich. Mówca stwierdził także, że dążeniem Poznańskiego Komitetu

W 150 rocznicę urodzin Świat muzyczny w hołdzie Moniuszce

Obchody 150 rocznicy urodzin Stanisława Moniuszki znajdują się w centrum uwagi polskiego świata muzycznego. Przypadające 5 maja 150-lecie urodzin swego patrona szczególnie uroczyste w Warszawie. Towarzystwo Muzyczne im. Stanisława Moniuszki. WTM nie tylko organizuje cykl koncertów poświęconych twórczości tego kompozytora, ale również wspólnie z Muzeum Teatralnym — przygotowuje wystawę ukazującą jego życie i dorobek. Towarzystwo nawiązało również kontakty z instytucjami muzycznymi Litwy i Białorusi w sprawie obchodów roku moniuszkowskiego. Ustalono m. in., że w obu tych republikach radzieckich odbędą się wiele imprez dla uczczenia pamięci twórcy polskiej opery narodowej. W pobliżu rodzinnej miejscowości Stanisława Moniuszki — Ubiela otwarte zostanie muzeum jego imienia. Na tegoroczny festiwal moniuszkowski w Kudowie przyjadą artyści białoruscy, a w uroczystościach na terenie Litwy i Białorusi uczestniczyć będą przedstawiciele polskiego świata muzycznego.

Obchody 150 rocznicy urodzin Stanisława Moniuszki znajdują również odbicie w planach „Polskich Nagrań”. Z tej okazji przygotowywane jest m. in. nagranie „Verbum Nobile” w wykonaniu solistów, chóru i orkiestry Opery Poznańskiej pod dyr. Roberta Szymanowskiego. Regina Smerdzianka nagrywa cykl płyt z utworami fortepianowymi kompozytora, a w interpretacji Andrzeja Hiolskiego ukazuje się cykl pieśni ze „Śpiewników domowych”. (PAP)

tu FJN będzie dalsze umacnianie jedności narodu wokół władzy ludowej i zadań budownictwa socjalistycznego oraz pogłębianie w społeczeństwie coraz większego poczucia odpowiedzialności za realizację wszystkich zamierzeń.

W dyskusji wystąpiło 10 mówców. Jako pierwszy w imieniu członków PZPR zabrał głos sekretarz KW PZPR — Cz. Kończal. Poparł on w całości rozciągłość przedstawionego projektu programu wyborczego FJN. Podobną akceptację złożył wiceprezes PK ZSL — J. Nałepka i sekretarz MK SD — M. Rum. Projekt programu FJN zaakceptowali również występujący w dyskusji przedstawiciele WKZZ, organizacji społecznych i młodzieżowych, świata nauki oraz kultury.

Z kolei uchwałę w sprawie przyjęcia programu wyborczego FJN na lata 1969-1973 odczytał doc. dr K. Wiczerowski. Czytamy w niej m. in.:

„Poznański Komitet FJN apeluje do społeczeństwa Poznania o poparcie programu, który jest wszystkim programem działania wszystkich środowisk społecznych. Wyrazem tego poparcia będzie oddanie w dniu wyborów głosów na listy FJN”.

Uchwałę przyjęto jednomyślnie.

Listę proponowanych kandydatów na posłów do Sejmu PRL z Okręgu Wyborczego Poznań przedstawił — K. Barcikowski. Przedłożył on również listę kandydatów na radnych do Rady Narodowej Poznania. W nowej kadencji Rada będzie liczyła więcej radnych.

Obie listy zostały przez zebranych przyjęte.

Na zakończenie plenarnej sesji sekretarz Poznańskiego Komitetu FJN — J. Goździk odczytał projekt uchwały o obchodach 25-lecia Polski Ludowej. I tę uchwałę przyjęto jednomyślnie. (a)

Projekt ustawy o zmianie ordynacji wyborczej

Do łaski marszałkowskiej wpłynął projekt ustawy o nowelizacji ordynacji wyborczej do Sejmu PRL, podpisany przez 27 posłów.

W uzasadnieniu projektu czytamy, że według dotychczas obowiązujących przepisów — obsadzanie wygasłych mandatów poselskich następuje w drodze wyborów uzupełniających. Ma to jednak miejsce tylko wówczas, gdy liczba nieobsadzonych mandatów w okręgu wyborczym wynosi 1/3, a do upływu kadencji pozostało co najmniej rok. Te przepisy w praktyce okazały się nie dogodne. (PAP)

Demonstracja siły USA na Morzu Japońskim

„Flota USA tworzy obecnie potężną, złożoną z 23 okrętów armadę na Morzu Japońskim, by chronić samoloty amerykańskie dokonywane lotów wywiadowczych niedaleko brzegów północnej Korei” — pisze AP. Wszystkie agencje zachodnie zwracają uwagę, że w tej nowej amerykańskiej „sile uderzeniowej” („task force”) znajdują się cztery lotniskowce, wyposażone w ok. 361 samolotów wojennych. Oprócz nich w skład floty wchodzi także trzy krążowniki i sześć niszczycieli. W rejonie tym znajduje się ponadto jeden amerykański okręt liniowy „New Jersey”. Agencja AP i AFP podkreślają, że utworzenie tej floty, określanej jako „task force 71” ma wyrażnie charakter demonstracji siły.

Cenna inicjatywa

„Zakupy na zamówienie”

We wtorek odbyła się w Łodzi narada przedstawicieli wojewódzkich zarządów PSS Społem oraz kilkunastu miast charakteryzujących się wysokimi wskaźnikami zatrudnienia kobiet. W czasie narady omówiono dotychczasowe wyniki akcji łódzkiej PSS i redakcji „Expressu Ilustrowanego” pn. „zakupy na zamówienie”.

Inicjatywa „Expressu” zmieniająca do zaoszczędzenia czasu pracującej kobiecie coraz lepiej przyjmuje się na grun-

Pełne zaangażowanie w problemy społeczno-polityczne i gospodarcze kraju — najważniejszym zadaniem ZSL

Omówienie uchwały V Kongresu Stronnictwa Ludowego

Obradujący w dniach 29-31 marca br. V Kongres ZSL podjął uchwałę wytyczającą zadania stronnictwa na najbliższe lata.

Uchwała stwierdza, że głównym problemem naszego globu jest uchronienie ludzkości przed groźbą wojny. Wyśnięcie i realizowanie przez Związek Radziecki i inne kraje socjalistyczne zasady pokojowego współistnienia odpowiada najbardziej żywotnym interesom całej ludzkości.

Doniosłą propozycję zagwarantowania bezpieczeństwa i pokoju na naszym kontynencie stanowi apel budapeszteński wywołujący do zwołania ogólnoeuropejskiej konferencji w sprawie bezpieczeństwa i współpracy.

Bohaterska walka narodu wietnamskiego — wskazuje dalej uchwała — jest wymownym dowodem, że nawet w warunkach wielokrotnej przewagi militarnej — imperialiści nie są w stanie zrealizować swoich celów. Stratedzy USA zdają sobie sprawę, że główną przyczyną ich niepowodzenia jest polityka oraz potencjał gospodarczy, militarny i naukowo-techniczny krajów socjalistycznych, a przede wszystkim Związku Radzieckiego.

Uchwała V Kongresu ZSL podkreśla dalej, że w Europie głównym partnerem imperializmu amerykańskiego są Niemcy zachodnie. Na Bliskim Wschodzie rolę tę spełnia Izrael. Agresja izraelska w czerwcu 1967 r. unaoczniała ukrywane dotychczas zbrodnie między tymi trzema ośrodkami światowego imperializmu.

Naród polski jest w pełni świadomy — czytamy dalej w uchwałach — jakim zagrożeniem dla naszego niepodległego bytu jest polityka kół odwetowych i militarystycznych NRF, jakie znaczenie dla stabilizacji i pokoju w Europie ma zaprzęgnięcie z nami NRD, jaka rola przypada Układowi Warszawskiemu w umocnieniu wartości wspólnoty socjalistycznej, stanowiącej najskuteczniejszą zapórę przeciwko polityce odwetu ze strony NRF.

Uchwała podkreśla dalej, że Zjednoczone Stronnictwo Ludowe współuczestniczy w formułowaniu i realizacji polityki zagranicznej Polski Ludowej, która uwzględniając istniejącą sytuację na świecie stara się znaleźć najlepsze drogi służenia żywotnym interesom narodu i państwa.

Przechodząc do węzłowych zadań dalszego rozwoju rolnictwa, uchwała stwierdza, że V Kongres ZSL udzielił pełnego poparcia programowi gospodarczego rozwoju kraju, wytyczonemu przez V Zjazd PZPR.

W najbliższym okresie należy przede wszystkim wzmoczyć wysiłki, aby wykonać zadania planu na lata 1969-1970. W tych latach powinniśmy uzyskać wzrost dochodu narodowego w granicach 12 proc. co jest warunkiem zapewnienia dalszego zwiększenia realnych dochodów ludności rolniczej i pozarolniczej. Rolnictwo ma warunki do utrzymania szybkiego tempa wzrostu produkcji globalnej osiąganego w ostatnich latach, tj. w granicach 3 proc. rocznie. Sprzyjać temu będzie systematyczny wzrost zaopatrzenia w środki

ki produkcji, nakładów inwestycyjnych oraz podnoszenie kultury rolnej.

Uchwała precyzuje zadania kół rolniczych jako podstawowego ognia samorządu chłopskiego. Podstawę działalności kół rolniczych powinny być w coraz większym stopniu stanowić zadania wytyczające z programu wiejskiego i planu gromadzkiego. Kółko rolnicze powinno być społecznym organizatorem produkcji rolnej na wsi, działać na rzecz upowszechnienia wiedzy rolniczej, usprawniać obsługę produkcyjną rolników, upowszechniać zespołowe działanie i reprezentować interesy rolników wobec instytucji obsługi wiejskiej.

Działalność społeczno-gospodarczą kół rolniczych powinna sprzyjać dalszej aktywizacji kół gospodyń wiejskich. Należy też dążyć do większej integracji związków i zrzeszeń branżowych z kółkami rolniczymi.

Koła ZSL wspólnie z POP PZPR powinny wpływać na aktywizację społeczno-gospodarczą kół rolniczych, inspirować ich działalność zgodnie z potrzebami wsi, oddziaływać na kształtowanie właściwych międzyludzkich stosunków w społeczności i współpracy.

Akcentując dalej rolę organizacji spółdzielczych uchwała stwierdza, że dla usprawnienia działalności spółdzielczości zaopatrzenia i zbytu niezbędną jest dalsza rozbudowa i modernizacja sieci placówek, podnoszenie kwalifikacji kadr oraz doskonalenie organizacji pracy.

Coraz większego znaczenia na biera konieczność zharmonizowania zdolności skupu, przetwórstwa rolno-spożywczego i obrotu artykułami żywnościowymi z rozwojem produkcji rolnej. Niezbędne jest bardziej ściśle powiązanie przemysłu rolno-spożywczego z rolnictwem przede wszystkim przez koordynację inwestycji, planów produkcyjnych oraz dalsze usprawnienia organizacyjne skupu surowców i obrotu artykułami rolno-spożywczymi. Podstawowym instrumentem integracji rolnictwa z przemysłem rolno-spożywczym jest kontraktacja produktów rolnych.

W kolejnej części uchwały kongresowej sprecyzowano przesłanki, gwarantujące dalszy rozwój oświaty, kultury i ochrony zdrowia jak również zadania w dziedzinie upowszechniania dóbr kulturalnych na wsi. Sprawy kultury — stwierdza uchwała — powinny zająć należne im miejsce w działalności stronnictwa. Ten sam postulat wy suwa się w dziedzinie ochrony zdrowia ludności wiejskiej.

Wiele miejsca poświęca uchwała sprawie umocnienia i rozwoju demokracji socjalistycznej oraz miejsca ZSL w życiu politycznym kraju. Praca ideowo-wychowawcza ZSL — czytamy w uchwałach — służy umacnianiu Polski Ludowej poprzez mobilizację społeczeństwa do systematycznego powiększania potencjału gospodarczego i obronności kraju, pomnażania jego dóbr kulturalnych, usprawnianie organizacji życia społecznego na zasadach socjalistycznych. W tym duchu Stronnictwo prowadzi nieustanną walkę z prądami obcych nam ideologii w świadomości społeczeństwa. Celem naszym jest krzewienie aktywnej, postępowej i zaangażowanej postawy mieszkańców wsi wobec zjawisk i wydarzeń zachodzących w kraju i na świecie.

Wskazując, że ZSL uczestniczy twórczo w realizacji ogólnonarodowego programu rozwoju kraju, a zwłaszcza wsi i rolnictwa, uchwała stwierdza, iż płaszczyzną codziennej współpracy PZPR i ZSL jest opracowywanie i realizacja planów gospodarczych, praktyka zarządzania, skoordynowana działalność organizatorska, kulturalno-oświatowa, propagandowa i ideowo-wychowawcza.

Wyrazem współdziałania jest aktywny udział ZSL w pracach Sejmu, rad narodowych, organów administracji oraz organizacji i instytucji rolniczych i wiejskich. Dobrym wyrazem współpracy jest wspólnie wytyczana i realizowana polityka rolno-poznańska i ZSL.

Stwierdzając konieczność dalszego umacniania pozycji organów przedstawicielskich — Sejmu PRL i rad narodowych, uchwała podkreśla, że w rozwoju społeczno-gospodarczym wsi, w intensyfikacji produkcji rolnej, ważne zadania przypadają gromadzkim radom narodowym oraz wiejskim organizacjom społecznym i gospodarczym.

Przed GRN-ami stoją nowe, zwiększone zadania produkcyjne i organizatorskie. Od ich sprawnego działania zależy właściwe i efektywne wykorzystanie zwiększających się środków produkcji i nakładów inwestycyjnych.

Komitety gromadzkie ZSL powinny wspólnie z komitetami gromadzkimi PZPR troszczyć się o właściwą pracę GRN-ów, ich prezydów, komisji oraz radnych. Dobrą płaszczyzną do angażowania w rozwiązywanie spraw lokalnych szeroki rzesz chłopów, kobiet i młodzieży wiejskiej — stanowi samorząd chłopski.

Szczegółowej troski ze strony instancji i ogniw ZSL wymagają organa samorządu kółkowego, rad użytkowników międzykółkowych baz maszynowych i rad społecznych przy filiach POM oraz organa samorządu spółdzielczego.

ZSL — stwierdza z kolei uchwała — zmierzać będzie do dalszego utrwalania zasad sprzyjających prawidłowemu funkcjonowaniu systemu władzy ludu pracującego miast i wsi. Organy państwowe wszystkich szczebli powinny stale podnosić kulturę administrowania w celu eliminowania zjawisk biurokracji, szczególnie ostro należy przeciwdziałać zjawiskom nieangażowania na słuszną krytykę, protekcyjnizmowi, łapownictwu i bezduchności w funkcjonowaniu organów administracji i innych instytucji społecznych. Częściej też należy korzystać z szerokiej dyskusji ze społeczeństwem w rozwiązywaniu ważnych problemów gospodarczych i społeczno-politycznych. Pogłębianie demokracji musi iść w parze ze wzrostem poczucia odpowiedzialności i dyscypliny społecznej oraz umacnianiem praworządności socjalistycznej zobowiązującej do przestrzegania prawa zarówno organa państwowe i społeczne, jak i ogół obywateli.

Rola i znaczenie stronnictwa w życiu politycznym i społeczno-gospodarczym kraju — stwierdza się w zakończeniu uchwały — zależy od zaangażowania się w najtrudniejsze sprawy związane z kształtowaniem i realizacją polityki rolnej, w kształtowaniu socjalistycznej świadomości narodu, w umacnianie zasad socjalizmu w naszym kraju. Sprawną organizacją i aktywnością działania kół i instancji ZSL w realizacji zadań programowych są warunkiem dalszego wzrostu prestiżu ZSL w środowisku wiejskim. (PAP)

Losowanie samochodów premii PKO

Oddział Wojewódzki Powszechnej Kasy Oszczędności w Poznaniu podaje do wiadomości, że 26 bm. o godz. 9 w sali Garnizonowego Klubu Oficerskiego w Poznaniu, ul. Niezlomnych 1 (1 ptr) odbędzie się losowanie premii w postaci samochodów osobowych. Przedmiotem losowania będzie 112 samochodów osobowych następujących marek: „Fiat 125 P”, „Moskwicz 408”, „Wartburg de Luxe”, „Wartburg Standart 353”, „Warszawa 204”, „Syrena 104”. (pa)

PROGRAM DOBRYCH PROGNOZ

Omówienie Programu Wyborczego Wojewódzkiego Komitetu FJN

We wstępie Programu przypominamy, że wybory zbiegają się z XXV-leciem powstania naszego Ludowego Państwa. Znajdujemy więc krótki bilans podstawowych dokonań tego ćwierćwiecza, w których nie ma i chlubny był udział ludzi pracy Ziemi Wielkopolskiej, na której przed tysiącleciem powstało Państwo Polskie. Ta ofiarna praca Wielkopolan została wysoko oceniona przez władzę ludową, czego wyrazem było nadanie Wielkopolsce najwyższego odznaczenia — Orderu Budowniczych Polski Ludowej.

Dalej znajdujemy bilans pod stawowych dokonań dwudziestopięcioletniego Wielkopolsce, gdzie nastąpił ogromny postęp w rozwoju gospodarczym oraz zasadnicze przemiany w życiu społecznym. Produkcja przemysłowa wzrosła w tym czasie w naszym regionie 21-krotnie, uruchomiliśmy ponad 1000 nowych zakładów przemysłowych i usługowych, a liczba zatrudnionych wzrosła w przemyśle i rzemiośle z 70.000 osób w 1945 r. do 210.000 w roku 1968. Z powodzeniem zlikwidowano dysproporcje pomiędzy poszczególnymi rejonami woj. poznańskiego. Rozbudowano przemysł Gnieźna i Ostrowa, Kalisza i Leszna, Pili i Chodzieży, Sremu i Czarnekowa, Srodę i Wrześni. Symbolem wielkiego, socjalistycznego dzieła uprzemysłowienia naszego województwa jest to, co dokonano zostało na terenie wschodnich powiatów — Konina, Koła i Turka.

Dzisiaj województwo nasze dostarcza krajowi 100 proc. soli kamienną, 46 proc. aluminium, 17,3 proc. energii elektrycznej, 14,7 proc. cukru białego, 13,7 proc. nawozów fosforowych w czystym składniku, 11,1 proc. mebli i 6,7 proc. obrabiarek do metali. Sukcesy te szły w parze z osiągnięciami wielkopolskiego rolnictwa. Poznańskie jest jednym z najwęższych producentów rolniczych, przoduje w kulturze upraw i hodowli. W 1968 r. pochodziło z Poznańskiego 13,9 proc. ogółu krajowej produkcji towarowej zbóż, 12,3 proc. ziemniaków, 15,4 proc. żywności wieprzowej, 10,8 proc. bydła rzeźnego, 10,6 proc. mleka i 14,3 proc. jaj.

DOKONANIA MINIONEJ KADENCJI

Dalej znajdujemy w Programie podsumowanie osiągnięć lat 1965—68, jako podstawy rozwoju. Program Wyborczy ogłoszony w 1965 r. przez WK FJN, został zrealizowany pomyślnie; okres mijającej kadencji był kolejnym, ważnym etapem przebudowy i unowocześnienia gospodarki województwa, nastąpiło umocnienie pozycji Wielkopolski jako ważnego dla gospodarki polskiej regionu przemysłowo-rolniczego, co stworzyło podstawę dalszego dynamicznego rozwoju miast i wsi oraz przyczyniło się do wydatnej poprawy warunków bytowych ludności. Wybudowano ponad 100 zakładów produkcyjnych, rekonstruuje się i rozbudowuje wiele istniejących fabryk. Wartość produkcji globalnej przemysłu województwa wzrosła z 29,2 mld zł w roku 1964 do 43,6 mld zł w roku 1968, tzn. o około 50 proc. Produkcja rolna wzrosła w 1968 r. o ponad 10 proc. w stosunku do 1965 r. i osiągnęła wartość 29,9 mld zł, czyli niemal tyle, ile założono na 1970 rok.

Następuje szczegółowe rozliczenie wykonania zadań wytyczonych w Programie Wyborczym z 1965 r. w różnych dziedzinach życia gospodarczego, społecznego i kulturalnego. Zwraca się przy tym uwagę na to, że w latach 1966—68 zadania Programu Wyborczego zostały znacznie przekroczone.

GŁÓWNE ZAŁOŻENIA NOWEGO PROGRAMU

W programie działania na kadencję Sejmu i rad narodowych obejmującą lata 1969—1972, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, Zjednoczone Stronnictwo Ludowe, Stronnictwo Demokratyczne, wszystkie patriotyczne, postępowe siły skupione we Frontie Jedności Narodu, uwzględniając ogólne wytyczne rozwoju kraju uchwalone przez V Zjazd partii, za najważniejsze problemy Wielkopolski uznają:

— dalszy bardziej intensywny rozwój całej gospodarki i umoc-

W latach 1965—1968 wybudowaliśmy ogółem 62 000 nowych izb mieszkalnych, uwzględniając szczególnie potrzeby rozwijających się nowych ośrodków przemysłowych. Na zdjęciu: nowe bloki mieszkalne w Lesznie

Fot. — K. Przychodźki

nienie przemysłowo-rolniczego charakteru regionu,

— dalsze uprzemysłowienie województwa, zwłaszcza szybszy rozwój przemysłu elektromaszynowego oraz górnictwa i energetyki,

— dalszy intensywny rozwój rolnictwa, głównie produkcji zbóż i pasz,

— lepsze wykorzystanie oraz dalszy rozwój mocy przerobowej budownictwa i gospodarki komunalnej,

— efektywniejsze wykorzystanie środków w inwestycyjnych, przyspieszenie cykli budowy oraz skracanie okresu dochodzenia do docelowych zdolności produkcyjnych,

— szybszy rozwój transportu i jego zaplecza oraz usprawnienie przewozów towarowych i pracowników, zwłaszcza w rejonach uprzemysłowionych,

— lepsze wykorzystanie majątku trwałego i rezerwy produkcyjnych we wszystkich działach gospodarki narodowej,

— znaczną poprawę jakości produkowanych wyrobów na rynek i eksport,

— lepsze jakościowo i asortymentowo zaopatrzenie ludności w artykuły rynkowe oraz systematyczny rozwój usług dla ludności,

— systematyczne zwiększanie zatrudnienia kobiet,

— doskonalenie systemu wychowawczego szkoły i ściślejsze powiązanie oświaty z gospodarką i kulturą,

— rozwijanie budownictwa mies-

kaniowego, komunalnego, urządzeń socjalno - kulturalnych, sportowych oraz turystyczno-wypoczynkowych,

— dalszą poprawę warunków pracy i socjalno-bytowych załóg pracowniczych,

— dalsze pogłębianie i rozwijanie zasad demokracji socjalistycznej oraz kształtowanie socjalistycznych stosunków międzyludzkich.

BUDOWA I ROZBUDOWA ZAKŁADÓW PRACY

Te główne kierunki rozwoju Poznańskiego, wytyczone w Programie na następną kadencję, są szczegółowo przedstawione w liczbach. Powstają nowe zakłady produkcyjne. Podjęta lub kontynuowana będzie rozbudowa Zakładów Sprzętu Motoryzacyjnego w Krotoszynie, WSK w Kaliszu, Rogozińskiej Fabryki Maszyn, Leszczyńskiej Fabryki Oku Budowlanych, oddziałów Wielkopolskich Zakładów Mechanizacji Budownictwa ZREMB w Kole i Gnieźnie, Zakładów Automatyki Przemysłowej w Ostrowie i szeregu innych.

Intensywnie będzie rozwijana produkcja materiałów budowlanych. Do najważniejszych inwestycji w tej dziedzinie należą budowy: zakładu wapienno-piaskowego w Przysieczynie pow. Wągrowiec, zakładu betonów komórkowych w Pile, zakładu strunobetonów w Międzybuziu Ujskim. Zbudujemy fabrykę obuwia w Gnieźnie dla 3.500 pracowników (w tym 2.100 kobiet), zakład mebli okrętowych w Czarńkowie. Wiele zakładów ulegnie rozbudowie i modernizacji (m. in. fabryki mebli w Wolsztynie i Rogoźnie, zakłady garbarskie w Gnieźnie, zakłady płyt pilśniowych w Czarńkowie, Kaliska Fabryka Pluszu i Aksamitu).

W dziedzinie rolnictwa Program zakłada osiągnięcie w roku 1972 następujących wskaźników: 4 pod stawowe zboża — ponad 25 q/ha, ziemniaki — ponad 200 q/ha, buraki cukrowe — około 380 q/ha, pogłowie bydła — około 1.140.000 sztuk, w tym krów 565.000, pogłowie trzody chlewnej około 2 mln sztuk.

Jednym z głównych zadań, jakie wyznacza Program, jest lepsze zaspokajanie potrzeb ludzi pracy. Cel ten będzie osiągnięty przez dalszy wzrost zatrudnienia, lepsze zaopatrzenie rynku, poprawę warunków mieszkaniowych, rozwój służby zdrowia i opieki społecznej, usprawnienie i rozszerzenie sieci komunikacyjnej oraz doskonalenie i rozwój szkolnictwa. Program przedstawia dalsze konkretne zamierzenia, które gwarantują osiągnięcie tego celu.

W przyszłej kadencji w miastach i na wsi wielkopolskiej wybudujemy około 90.000 nowych izb mieszkalnych (z tego 80 procent w spółdzielniach mieszkaniowych), kontynuowana będzie rozbudowa i modernizacja wodociągów w Turku, Lesznie, Sremie, Nowym Tomyslu, Kaliszu, Koninie i Kościanie, a rozpoczęta zostanie budowa nowych wodociągów w Czarńkowie, Kole, Mosinie i Pobiedziskach. W wielu miastach będzie rozbudowana sieć kanalizacyjna, zostaną powiększone i zmodernizowane szpitale i przychodnie. Liczba sklepów ma wzrosnąć o blisko 500, a zakładów gastronomicznych o 190. Wybuduje się około 800 km dróg lokalnych o nawierzchni twardej. Oświata otrzyma m. in. ponad 60 nowych obiektów szkolnych, powstaną też nowe warsztaty szkolne i internaty. Ludność województwa otrzyma także nowe i zmodernizowane obiekty kulturalne.

WK FJN stwierdza, że wszystkie wytyczone w Programie zadania wypływają z założeń naszej socjalistycznej gospodarki, a ich wykonanie, a nawet przekroczenie jest w pełni realne. „Nieodzownym jednak warunkiem — czy tamy w Programie — pomyślnego ich wykonania jest patriotyczne zaangażowanie w tym dziele ludności Wielkopolski, gospodarska troska o nasze wspólne dobro, o miłość społeczną, nieustająca walka z marnotrawstwem oraz stałe podnoszenie wydajności pracy i kwalifikacji zawodowych”.

UCHWAŁA O OBCHODACH 25 ROCZNICY PRL

Twórczą pracą, wzmoczoną aktywnością obywatelską, zacieśniając jedność narodu wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz jej sojuszników politycznych — Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, obchodzimy w tym roku 25 rocznicę powstania Polski Ludowej.

Żywa jest pamięć narodu o warunkach, w jakich nastąpił ten epokowy przewrót w polskiej historii. Poprzedził go okres najstraszliwszej w naszych dziejach niewoli, która wydarła krajowi sześć milionów obywateli i zniszczyła niezmierzona dobra materialne. Pięć lat hitlerowskiej okupacji i tragicznej próby sił oraz pięć lat bohaterstwa i poświęcenia w walce z wrogiem przyniosły wreszcie zwycięstwo demokracji nad faszyzmem, ale rozmiary zniszczeń były tak wielkie, że zdawało się, że nie ma takiej siły, która byłaby zdolna względnie szybko wydzignąć zmęczony kraj do życia.

Siła taka jednak znalazła się. Tym życiodajnym czynnikiem — dzięki któremu proces odbudowy został zakończony w niezwykle szybkim i budzącym podziw świata tempie, dzięki któremu w ciągu ćwierćwiecza Polska przekształciła się z zacoferanego kraju rolniczego w nowoczesny kraj przemysłowo-rolniczy, szybkimi krokami dążący do ścisłej czołówki europejskiej — stał się nowy ustroj: socjalizm.

Przez 25 lat, od czasu kiedy ze skrawka wyzwolonej ziemi lubelskiej rozległy się płomienie słowa Manifestu Lipcowego, socjalizm dokonał w naszym kraju olbrzymich przemian we wszystkich dziedzinach życia wewnętrznego i przyniósł Polsce zmianę jej pozycji na arenie międzynarodowej. Dziełki dowodzą, jak szybko poszliśmy naprzód, zarówno w porównaniu z Polską okresu międzywojennego, jak i w po-

równaniu z krajami kapitalistycznymi okresu powojennego.

Czwierć wieku to okres stosunkowo krótki w tysiącletniej historii naszego narodu. Nie ma jednak w naszych dziejach ojczyścił równie wielkiego i doniosłego okresu, jak 25 lat istnienia Polski Ludowej, budującej gmach socjalizmu. Każdy rok tego ćwierćwiecza znamionuje się niebywałym przyspieszeniem procesu rozwojowego, znaczący się głębokimi przeobrażeniami politycznymi i społecznymi oraz niezwykle szybkim postępem w dziedzinie gospodarki, kultury, oświaty i poziomu życia ludności. Suma zaś tych dokonań złożyła się na całą epokę historyczną, w której czasie zostało gruntownie przekształcone oblicze kraju i narodu.

Wspaniale zaowocował socjalizm na drodze każdego z nas ziemi poznańskiej. Głęboka przemiana struktury ekonomicznej Poznańskiego w latach Polski Ludowej, przekształcenie się regionu rolniczo-przemysłowego w dynamiczny ośrodek przemysłowo-rolniczy, wysoka pozycja regionu w organizmie Rzeczypospolitej, olbrzymi dorobek twórczy w kulturze, oświacie i nauce — wszystko to napełnia mieszkańców Wielkopolski patriotyczną dumą i aktywnością społeczną.

Dokonując w tegoroczne Święto Odrodzenia ogólnego bilansu zdobyczy i sukcesów ćwierćwiecza Polski Ludowej pamiętajmy, że nasza pokojowa, twórcza praca mogła tak bogato zaowocować tylko dlatego, że u podstaw naszej polityki międzynarodowej leży idea przyjaźni, braterstwa, współpracy i wzajemnej pomocy ze Związkiem Radzieckim i krajami socjalistycznymi. Ta całkowicie nowa sytuacja w położeniu Polski jest historycznym dorobkiem władzy ludowej, wypracowanym programowo i konsekwentnie realizowanym

pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W doniosły rok ćwierćwiecza Ludowej Ojczyzny wkroczyliśmy uzbrojeni w program działania, jaki nakreśliła nasza partia na V Zjeździe. Z troską o coraz lepszą przyszłość kraju, o rozkwit ojczyzny, o nieustanne zaspokajanie potrzeb materialnych i duchowych ogółu obywateli realizujemy zadania nakreślone uchwałami zjazdowymi i Ogólnopolskim Programem Wyborczym Frontu Jedności Narodu. Powszechna świadomość, że wykonanie tych zadań zależy od aktywności społecznej, patriotycznego zaangażowania, poczucia odpowiedzialności i czynnej postawy obywatelskiej — stanowi zasadniczy czynnik wkładu społeczeństwa polskiego w dzieło rozwoju własnego kraju i przynosi narodu.

Wojewódzki Komitet Frontu Jedności Narodu wzywa wszystkich mieszkańców ziemi wielkopolskiej do godnego powitania ćwierćwieczowego jubileuszu Polski Ludowej. Wzmoczoną aktywnością produkcyjną — zwiększeniem poziomu na wszystkich polach działalności społecznej, składamy my ojczyźnie w ofierze dowody swego patriotyzmu i oddania dla ziemi rodzinnej. Czynimy więc wszystko, aby na każdym kroku wielokrotnie dorobek 25-lecia władzy ludowej, aby nieustannie pomnażać bogactwa kraju, aby nie urońnić z pracy poprzedników pokoleń, aby zespolenie Polaków wokół idei socjalizmu przyniosło rozkwit i potęgę Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

WOJEWÓDZKI KOMITET FRONTU JEDNOŚCI NARODU W POZNANIU

Uchwałę podobnej treści podjął wczoraj także Poznański Komitet Frontu Jedności Narodu.

Liczy o nas

Płacowe przemiany

Są one różne, w zależności od gałęzi gospodarki narodowej. Najwyższe średnie płace otrzymują bowiem pracownicy zatrudnieni w budownictwie, na następnych miejscach znajdują się pracownicy przemysłu, administracji publicznej i wymiaru sprawiedliwości, instytucji finansowych, gospodarki komunalnej, oświaty i kultury, rolnictwa, leśnictwa. Z danych statystycznych zachępnionych z Roczników Statystycznych GUS wynika, że w 1967 r. średnia płaca dwóch krańcowych grup zarobkowych: budownictwa i leśnictwa kształtowała się odpowiednio — 2.630 i 1.576 zł miesięcznie. Jak widać rozpiętość była dość duża i wynosiła ponad 1.054 złote miesięcznie na korzyść budownictwa.

Poczynając od 1956 roku w strukturze płac następowały, pewnie istotne przemiany. Nie które płace rosły szybciej, inne wolniej. W rezultacie powstała nowa sytuacja, która za sługuje na omówienie. Jeżeli w ostatnich 11 latach — tj. od 1956 do 1967 roku — poziom średnich płac nominalnych pracowników przemysłu wzrósł o ponad 77 proc. to w tym samym czasie płace pracowników zatrudnionych w instytucjach finansowych, ochrony zdrowia i kultury fizycznej oraz wymiaru sprawiedliwości wzrosły w granicach od 85 do 100 procent.

Nie ma oczywiście w tym nic złego, jeśli się zważy, że szybkie wzrosty płac tych grup pracowniczych, które były przez wiele lat rażąco niskie. Nawet teraz, po znacznej podwyżce, pozostają one w tyle za zarobkami pracowników przemysłowych, nie mówiąc już o budowlanych.

Dla uniknięcia nieporozumień dodajmy, że mówimy wciąż o wzroście płac nominalnych i z tego powodu nie

uwzględniamy wzrostu cen i kosztów utrzymania.

Zwolnienie tempa w przemyśle

W rezultacie szybszego tempa wzrostu płac w innych gałęziach gospodarki narodowej pracownicy przemysłu przesunęli się na dalsze miejsce w tabeli pod względem dynamiki wzrostu zarobków. Jeżeli w latach 1956 — 1960 płace w przemyśle były o ponad 10 proc. wyższe od średnich płac w całej gospodarce, to w następnych latach różnica spadła do 7 proc. W tym samym czasie płace w przemyśle rosły szybciej nie tylko w najgorzej zarabiających gałęziach gospodarki, jak w rolnictwie czy leśnictwie, ale i w najlepiej — jak np. w budownictwie.

Trudność wyjaśnienia tego zjawiska polega na tym, że przecież znaczenie przemysłu w naszym kraju ciągle wzrasta. Przemysł bez przerwy się unowocześnia, doznaję technicznych, podnosi poziom wytwarzanych wyrobów. Zwiększa się także kadry wykwalifikowanych pracowników, co z reguły prowadzi do wzrostu wydajności pracy i średnich płac.

Skoro jesteśmy przy przemysle, warto zwrócić uwagę na nierównomierność dynamiki wzrostu płac poszczególnych grup pracowniczych. Najwięcej zyskali pracownicy mało i średnio zarabiający, a najmniej — najlepiej zarabiający. Jeżeli w minionym 11-leciu najgorzej płatni pracownicy przemysłowi uzyskali 98 proc. podwyżki, to średnio zarabiający — 86 proc., a najlepiej zarabiający — 70 procent.

W sumie — nadwyżka...

Podnoszenie płac najniższych jest niewątpliwie słusznym z biegiem ekonomiczno-społecz-

nym. Prowadzi do istotnego wzrostu stopy życiowej najgorzej uposażonej kategorii pracowników. Są to sprawy oczywiste i nie ulegające wątpliwości. Prawdą jest także, że bodźcem do nauki i podnoszenia kwalifikacji są wyższe zarobki. Wydaje się jednak, że fakt ten nie został należycie uwzględniony. Ze swojej strony pragniemy jedynie zasignalizować obserwowane zjawisko.

W przeciwieństwie do pracowników fizycznych, gdzie za obserwowaliśmy tendencję do większego wzrostu najniższych i średnich płac, wśród pracowników umysłowych obok istotnego wzrostu płac najniższych, nastąpił znaczny wzrost i tych najwyższych.

Dodajmy, że zjawisko to dotyczy wyłącznie przemysłu, bo w całej gospodarce narodowej proporcje ułożyły się inaczej.

Niezależnie od pewnych mankamentów, polityka płac w omawianym okresie może się pochwalić istotnymi osiągnięciami. Niemniej jednak wydaje się, że w niektórych przypadkach pewne procesy odbywały się w sposób żywiołowy i z tego względu wymagają ściślejszej ingerencji ze strony władz. Najważniejszy jest jednak fakt, że pomimo wielu trudności udało się nam wygospodarować odpowiednie środki dla znacznej podwyżki płac wszystkich grup i kategorii pracowników. Uwaga ta jest słuszną nawet po uwzględnieniu wzrostu cen i kosztów utrzymania, który był o wiele niższy od wzrostu płac nominalnych. W ten sposób nie tylko wyrównano straty w budżetach pracowniczych, ale także osiągnięto nadwyżkę.

BRONISŁAW LEWICKI

Nie zawsze wygodnie i praktycznie

Zakłady przemysłu kluczowego, terenowego i spółdzielczego mają dostarczyć w tym roku 18,5 mln sztuk odzieży roboczej. Jest to o 3,5 mln więcej niż w roku ubiegłym. Wspomniany przemysł za pomocą zarządców produkcji odzieżowej w kilkudziesięciu nowych wzorach, bardziej dostosowanych do potrzeb pracowników. Użyteczność tej odzieży będzie zarazem badana w niektórych zakładach, co ma być sprawdzianem jej funkcjonalności w poszczególnych zawodach.

Tej najbardziej atrakcyjnej odzieży roboczej nie będzie jednak zbyt dużo. Niektóre zakłady nie liczą więc na przemysł lekki i zlecają jej szycie zakładom usługowym, stosowanie do potrzeb. Tak właśnie postąpiła m. in. dyrekcja Elektrowni w Koninie. Dzięki tej inicjatywie pracownicy otrzymują ubrania estetyczne i dostosowane do wykonywanych czynności. Również estetyczne i wygodne są ubrania robocze, w które wyposaża pracowników dyrekcja poznańskiej „Lechii”. Z rozmów wynika, że w obecnych strojach pracownicy czują się

dobrze, a wiadomo jak ważne jest dobre samopoczucie w pracy. Tym bardziej dla kobiet, które chcą się prezentować dobrze w każdej sytuacji. Trzeba też mieć na uwadze i to, że nieodpowiedni ubiór utrudnia wykonywanie czynności, wpływa tym samym ujemnie na wydajność i może być powodem niejednego wypadku przy pracy.

Niestety, bywa jeszcze tak, że ubrania robocze są złe, nieodpowiednie, podobnie zresztą jak obuwie ochronne. Pracownicy często wnoszą z tego tytułu różne pretensje. Najczęściej powtarza się zarzut, że odzież nie wytrzymuje tak długo, jak to przewidują normy. Występuje to zwłaszcza w odlewnictwie, gdzie ubrania robocze są szczególnie narażone na szybkie niszczenie. Istnieje pewne wyjście z sytuacji, gdyż przepisy przewidują, że można sporządzać protokoły konieczności i wydawać odzież ochronną częściej niż to określają normy zużycia. W drastycznych przypadkach, gdzie tego wymagały przepisy bhp, mogą podejmować taką decyzję KSR-y. Są to jednak rozwiązania sporadyczne. Warto przeto zwracać już w fabrykach uwagę na jakość i trwałość odzieży roboczej. Jeśli kiepska, nieodpowiednia odzież będzie należała do rzadkości — odpadną kłopoty ze skracaniem okresów jej zużycia.

Są też i inne zastrzeżenia. Oto pracownicy TOS-ów i stacji obsługi samochodów uważają, że powinno się im przydzielać po dwa ubrania robocze. Praca ich jest bowiem brudna (oleje i smary), częściej więc trzeba pracować kombinonem czy kitlem, a wtedy brak odzieży na zmianę. Inne narzekania dotyczą obuwia ochronnego, które szybciej niszczy niż to wynika z norm i jest za mało zróżnicowane. W dziale, gdzie operuje się wodą, potrzebne jest obuwie gumowe, w innych — skórzane. Obserwacje wskazują również, że kierownictwa zakładów i czynniki społeczne rzadko kiedy korzystają z możliwości, jeśli zachodzi taka konieczność, zamówienia specjalnego typu obuwia, dostosowanego do rodzaju wykonywanej pracy.

Zgłasza się również pretensje do jakości okularów ochronnych. Są one niewygodne, ciężkie, o szklach zachodzących mgłą, co utrudnia widoczność. Pracownicy często zdejmują więc okulary, które raczej przeszkadzają w pracy, ale wtedy wzrok jest narażony na niebezpieczeństwo, łatwo o wypadek.

Na te liczne sygnały można sformułować różne wnioski. Praktyka wskazuje np., że w przeciwnieństwie do innych pionów nie potrafiono należycie rozwiązać problemu odzie-

ży ochronnej i obuwia dla potrzeb pracowników budownictwa. Zdarza się też, że producenci nie dostarczają z kolei odzieży czy obuwia o żądanych wielkościach. Bywa więc tak, że do danego zakładu nadchodzi odzież tylko o 2 lub 3 wielkościach, choć potrzebnych byłoby znacznie więcej rozmiarów.

Praktyka wskazuje również, że pracowników można byłoby zaopatrywać w praktyczniejszą i estetyczniejszą odzież, gdyby zakłady pracy wykorzystwały szanse zaopatrywania się na Targach. Wystawia się bowiem na nich z każdym rokiem coraz większą kolekcję wzorów, ale stoiska te są, niestety, rzadko kiedy odwiedzane przez zaopatrzeniowców z fabryk.

W samych fabrykach odzież robocza prezentowałaby się lepiej i niekiedy byłaby bardziej trwała, gdyby rozstrzygnięto należycie problem prania i napraw. W miejscowościach, gdzie istnieją chemiczne pralnie, właśnie tam czyszczy się odzież roboczą. Wykonanie tej usługi trwa jednak zbyt długo. Zdarza się też, że odzież prana chemicznie nie wytrzymuje tak długo jak powinna. W przypadkach, gdy nie ma na miejscu pralni chemicznej, a także dla przedłużenia trwałości odzieży roboczej, można by zezwalać robotnikom na pranie jej we własnym zakresie. Jest to jednak związane z koniecznością ustalenia wysokości ekwiwalentu tytułem zwrotu kosztów za środki piorące.

Zastrzeżenia budzi przede wszystkim z konserwowaniem częściowo zużytej odzieży, która zalega magazynach wielu zakładów i przedsiębiorstw. Na ten roboczy ekwipunek wydaje się przecież w skali kraju olbrzymie sumy.

Reasumując — w tego rodzaju świadczeniach dla pracowników, zajmujemy przodujące miejsce na świecie. Niewiele jest bowiem krajów, w których wydaje się pracownikom bezpłatnie odzież, obuwie, czy inny sprzęt ochrony osobistej. Nawet spośród krajów socjalistycznych tego rodzaju bezpłatne świadczenia znane są tylko w Związku Radzieckim, NRD i częściowo na Węgrzech. Opracowany przez Ministerstwo Przemysłu Lekkiego szeroki program, przewidujący — zgodnie z zaleceniami V Zjazdu PZPR — różne przedsięwzięcia dla poprawy jakości odzieży ochronnej i roboczej oraz lepsze dostosowanie jej do potrzeb różnych branż, powinien zarazem stanowić gwarancję wyraźnej poprawy w tym zakresie. Szczególnie chodzi tu o likwidację występujących jeszcze braków asortymentowych i niedomagań jakościowych.

BRONISŁAW LISOWSKI

CZYM JEST MAOIZM

IX Zjazd KPCh nie miał nic wspólnego z Komunistyczną Partią Chin, gdyż dawna KPCh praktycznie nie istnieje od 2 lat, rozbita „rewolucją kulturalną”. Wówczas też maoiści rozpoczęli budowę nowej partii, której „ideologia” stał się maoizm. Dlatego IX Zjazd KPCh jest w swej istocie zjazdem założycielskim: dał on początek nowej ogólnochińskiej organizacji polityczno-społecznej, która przyjęła nazwę KPCh.

Znaczenie IX Zjazdu wykracza daleko poza samo powołanie nowej KPCh. Zjazd ten w sposób formalny obwieścił całemu światu, iż ukonstytuował się nowy światowy ośrodek „myśli rewolucyjnej”; jest nim Pekin, a myśl zowie się „maoizmem”.

„Kuangminzhipao” z 3 bm. pisała: „Teoretycznym podłożem, na jakim się opieramy, jest marksizm-leninizm. Światłana krystalizacja myśli proletariackiej, najwyższy szczebel marksizmu-leninizmu naszej epoki, wielka myśl Mao Tse-tunga odzwierciedla w doświadczeniu sposób prawa walki klasowej istniejącej tak na zewnątrz jak i wewnątrz kraju, reprezentuje podstawowe interesy proletariatu i ludu pracującego. Myśl Mao Tse-tunga jest prawdą o powszechnym znaczeniu, jest marksizmem-leninizmem epoki, w

której imperializm zmierza ku całkowitemu upadkowi, a socjalizm kroczy ku ogólnowświatowemu zwycięstwu. Stanowi ona dla partii armii i całego kraju myśl kierowniczą, do której należy się stosować we wszelkiej pracy. Wszystkie nasze osiągnięcia i zwycięstwa zostały uzyskane dzięki niezwykłej myśli Mao Tse-tunga”.

Proszę zwrócić uwagę, iż „Kuangminzhipao” określał siły, dla których przewodnikiem jest myśl „Mao”, wymienia poza partią — armię. Jest to novum wprowadzone przez maoistów, które świadczy, iż w Chinach wzrasta rola armii, że staje się ona podstawową siłą na której opiera się maoizm. Maoizm jest w istocie formą dyktatury wojskowej, służącej interesom politycznym grup ludzi skupionych wokół „wielkiego Mao”.

Dyktatura ta ma niewiele wspólnego z rzeczywistymi interesami narodu Chin, z ich rozwojem społecznym, kulturalnym i gospodarczym. Jej celem jest zapewnienie władzy grupie Mao. Stąd rzecz niemożliwa w praktyce innych partii komunistycznych — zagwa rantowanie w statucie partii dozwolności władzy dla Mao i mianowanie jako jego następcy Lin Piao. Wskazuje to dobitniej niż cokolwiek inne na rzeczywiste cele, dla których Mao zdecydował się po „rewolucji kulturalnej”. Słowo „rewolucja kulturalna” abso-

lutystyczną władzę. Jak pisał organ KP Japonii „Akihata”: „IX Zjazd jest w istocie zgromadzeniem, które ma na celu powołanie własnej, prywatnej partii Mao”. Dziennik dodaje, iż fakt określenia w statucie partii Lin Piao dziedzicem Mao dowodzi, iż Mao i jego zwolennicy nie mogą utrzymać władzy bez wyraźnego ustalenia w statucie następcy Mao. Nowa partia ma więc zapewnić jej twórcom taki system rządzenia, który usunie z ich drogi przeszkody wewnętrzne.

W obawie przed pojawieniem się opozycji maoiści powołali do życia specjalną organizację pod nazwą „Hunsaobinów”. Zadaniem jej członków jest pilnować, aby robotnicy regularnie (przed pracą i po pracy) oddawali cześć Mao Tse-tungowi, uczyli się i deklamowali jego wypowiedzi. Hunsaobini mają „obserwować” nastroje i zachowanie robotników na swojej zmianie”.

Dażenie do stworzenia międzynarodowego ruchu maoistycznego świadczy, iż grupa Mao zamierza rozpocząć wielką ofensywę propagandową za granicą i podierać wszelkie siły ekstremistyczne, które w zamian za pomoc finansową i wojskową będą posłusznie spełniać polecenia Pekinu. Grozi to światu powstaniem nowych napięć i może być wykorzystywane jako parawan i zasłona dymna przez awanturę niekoła w NRF, Izraelu i USA.

JERZY LISZCZAK

Najwygodniejszy pociąg świata

W 1950 r. francuskie Towarzystwo Dróg Żelaznych (la Société nationale des chemins de fer français) ochrzciło mianem Mistral (nazwa wiatru w Prowansji) jeden z najszybszych i najbardziej komfortowo wyposażonych pociągów kursujących na trasie Paryż — Nicea. Pociąg ten w 1965 r. włączony został do zachodnioeuropejskiej sieci kolejowej Trans — Europa — Express.

Mistral składa się z 14 wagonów o łącznej wadze 700 t i elektrowozu o mocy 5520 kW. Długość całego składu wynosi 380 m. Pociąg ten łączy Paryż z Niceą — to jest 1088 km — ze średnią szybkością 120 km/godz., co daje okresową szybkość jazdy 160 km/godz. Wagony wchodzące w skład tego pociągu są klimatyzowane, nowoczesnie oświetlone, mają świetną widoczność i okna zaopatrzone w story we nekcie chroniące pasażerów przed nadmiernym nasłonecznieniem. Tradycyjne prześciana z wagonu do wagonu w postaci płóciennego tunelu zastąpiono szklanymi drzwiami sterowanymi komórką fotoelektryczną. Pociąg posiada salony fryzjerski, dwie restauracje, dwa bary kawowe, 4 salony itp. (PAP)

Polak współtwórcą Kanału Sueskiego

„Stanisław Janicki” — taki tytuł nosi film biograficzny zrealizowany w Wytwórni Filmów Oświatowych w Łodzi przez reżysera Stanisława Grabowskiego i operatora Janusza Czecha. Przypomina on nam postać warszawianina (1836—1888), syna profesora uniwersytetu, wybitnego inżyniera i specjalisty w dziedzinie budowy mostów i kanałów oraz uspiawniania rzek. Janicki po studiach w Hanowerze pracował jakiś czas we Francji, a następnie w kraju był zastępcą Stanisława Kierbedzia przy budowie mostu na Wiśle w Warszawie. W r. 1864 został — jako doskonały specjalista — powołany przez Ferdynanda Lessepsa do współpracy w dziele budowy Kanału Sueskiego, doprowadzając w powierzonym mu zakresie dzieło do zakończenia w r. 1869, tj. właśnie przed 100 laty. Stanisław Janicki kierował potem urzędowaniem portu w Rijece, przeprowadzał regulację rzeki Moskwy. Za proszony do udziału w kierowaniu budową Kanału Panamskiego odrzucił jednak tę propozycję, prawdopodobnie wobec ujawnienia już wtedy nadużyć w łonie amerykańskiego towarzystwa budowy. Zmarł w Warszawie. Był autorem projektów i prac dotyczących regulacji rzek.

Realizacja filmu odbyła się w obecności konsultanta prof. Politechniki Gdańskiej Wacława Balcerskiego; wnuka Janickiego (hydrobudowy — zbiorniki wodne, przed wojną zapora w Rożnowie, obecnie konsultacje w czasie budowy zapory w Solinie). Prof. Balcerski występuje w filmie jako komentator; treść filmu uzupełniają jednocześnie swoimi wypowiedziami dyr. Muzeum Morskiego w Gdańsku Smolarek oraz kapitan żegluga wielkiej z Gdyni — Pinno. Dzięki kpt. Pinno odnalezione zostały w aktach dawnej spółki akcyjnej „Compagnie Universelle du Canal Maritime de Suez” bardzo ciekawe informacje o działalności polskiego inżyniera jako współbudowniczego wielkiego kanału. (PAP)

Wycieczka czy droga przez mękę?

kowanych wiadomym jest jeszcze jedna wielka niewiadoma: czy planowane wycieczki spełniają swoje rekreacyjno-dydaktyczne zadanie, czy też staną się przyszłościową drogą przez mękę.

Znamy wszyscy ten widoczek: zaledwie słoneczko trochę mocniej przygrzeje, a już ulicami co ciekawszych miast i atrakcyjniejszych szlaków turystycznych ciągną sznury dzieci szkolnych zziębniętych, obciążonych tobołkami i piśmiarzami. Gdzieś tam na przedzie nauczyciel lub inny cicerone objaśnia cuda architektury czy przyrody, bliżej stojące dzieci zadzierają głowy, słuchają, rezta zaś z doskonałą obojętnością patrzy w siła dal, grzebie w siatkach, coś zajada, lub po prostu się da, byle gdzie „by...”, przeczekając potok wymowy i odpocząć. Potem — obiad w barze mlecznym. Tłok, harmider, brak miejsc. Na stojąco pochłonięte naleśniki — byle przedzej wy dostać się z tego dzikiego lokalu. I znowu — zwiedzanie. A wieczorem — spektakl w teatrze. Wprawdzie na atrakcyjniejsze przed-

stawienia bilety zostały dawno wykupione, kiedy szkołom jeszcze nie śniło się organizowanie wycieczek, ale mimo to w wyściganych fotelach nareszcie prawdziwy odpocząnek, często połączony z drzemką, którą nietaktycznie zakłócają aktorzy.

Takie wycieczki — to nie przyjemność, ale raczej obozowanie samodzielnie przez szkoły. Najwyższy czas tak je organizować, żeby dzieci wróciły do domu pełne miłych wrażeń. Racjonalnie zorganizować wycieczkę, tzn. tak, żeby dzieci miały gdzie złożyć bagaże, umyć się, odpocząć, żeby posiłki były z góry zamówione; żeby był odpowiedni środek lokomocji. To na pewno nie jest łatwe. Ale wycieczki krajoznawcze to naprawdę wspaniałe lekcje pogładowe z geografii, historii, kultury i warto dlatego włożyć trochę pracy w ich przygotowanie. Wtedy będzie i przyjemność, i pożytek, i wspomnienie. Bo inaczej — szkoda czasu i atlasu.

St. O.

TELEWIZJA

Ta ostatnia niedziela...

Od dłuższego czasu obserwuję młodzież walczącą w teleturaniu „My 69” i muszę przyznać, że zarówno formalnie jak i merytorycznie impreza ta przebiega coraz sprawniej. Jest to teleturanie bardzo wszechstronne: wymaga od młodzieży nie tylko wiedzy teoretycznej o własnym regionie, ale także demonstrowania różnych form artystycznych, umiejętności opowiadania o rozmaitych dziedzinach gospodarki, a nawet wykazania się częściową znajomością tak trudnych zawodów jak na przykład dziennikarstwo telewizyjne lub coś, co jest do tego bardzo zbliżone.

Można powiedzieć, iż „My 69” charakterem swym i stylem przypomina Turniej Miał, tyle, że nie ma takiego rozmachu, nie dzieje się w plenerze lecz w studio i obejmuje tylko młodzież. Ale również rozpała kibiców, co m. in. ostatnio znalazło wyraz w docieknych i zawsze nawiązujących do aktualnej sytuacji takich hasłach jak: „Olsztyn dmucha, Łódź pompuje, Lublin przewagę zyskuje” lub „Gratulacje Wam składamy, ale jeszcze się spotkamy”.

Sprawną i obiektywną pracą jury, dobre tempo, ciekawy zestaw poszczególnych konkurencji, nastrój współzawodnictwa towarzyszącego imprezie — wszystko to każe zaliczyć teleturanie „My 69” do udanych programów, nawiązujących do 25-lecia Polski Ludowej. Odnajdujemy jeszcze fakt, że spośród trzech równorzędnych zespołów najlepsza okazała się drużyna Lublina, która 1 maja spotka się ze swoimi przeciwnikami w pierwszych ćwierćfinałach. Nie wątpię, że na teleturanie „My 69” telewizyjni czekają z dużym zainteresowaniem.

Nie odbiegam chyba daleko od odczuć tych widzów, którzy lubią muzykę; telewizja zaś robi ostatnio bardzo dużo dla popularyzacji dobrej, a przy tym nawet dość trudnej w odbiorze muzyki. Pisałem w tym miejscu kilkakrotnie o programach prowadzonych przez Bohdanę Wodickę. Dzisiaj pragnę wspomnieć o bardzo interesującym i nastrojowym programie „Mozart — kompozytor popularny” z cyklu „Muzyczne spotkania. Jan Krenz nie tylko dyrygował i grał ale także prowadził cały program prosto, przystępnie i ciekawie, objaśniając muzykę Mozarta. Robił to niemal z takim powodzeniem jak Bernstein w prezentowanym swego czasu na szklanym ekranie cyklu filmów popularyzujących muzykę. Program J. Krenza miał jednak tę przewagę, że prezentowano go nie z tośmy filmowej, lecz na żywo.

Rzecz bardzo ważną jest nie tylko właściwy dobór tematów poszczególnych programów, który powinien uwzględniać różnorodność zainteresowań widzów, ale także odpowiednie rozmieszczenie w czasie tych programów. Wydaje się, że niedzielne popołudnie, kiedy przed telewizorami siadają ludzie, którzy w czasie tygodnia mało mają na to czasu i oczekują raczej czegoś lekkiego, interesującego, nie wymagającego specjalnego wysiłku umysłowego, nie jest odpowiednią porą na nadawanie pięknego lecz trudnego w odbiorze a nawet hermetycznego spektaklu poetycznego wystawionego przez Estradę Literacką pt. „Legenda o zmierzchu krainy Kasz” i „Lutnia Casina” w reżyserii i adaptacji D. Michalowskiej.

Nie chcę przez to powiedzieć, że niedzielne popołudnia mają wypełniać tylko programy lekkie rozrywkowe. Dostatecznie w moim modelu niedzielni mieszkańcy Klubu Szóstki Kontynentu (bardzo ciekawie ostatnio mówiono o dawnym i obecnym Wietnamie!). A przecież jest to program daleki od rozrywki, przy tym na pewno chętnie oglądany. Warto by się również zastanowić, czy potrzebny i ambitny ale przecież brzemienisty w problemy magazynu wiejski „Przemysł” musi chodzić akurat w niedzielę.

Natomiast program rozrywkowy w stylu niedzielnego „Spotkania z Lidą Wysocką” jak ułal pasuje na popołudnie sjęste. Nawiasem mówiąc, ta aktorka poświęcająca się głównie kabaretowi „Wagabunda” pokazała swoją klasę i wszechstronność. Szkoda, że prawie wcale nie można jej oglądać na szklanym ekranie.

I na tym kończę swoje uwagi na temat niedzielnych popołudni, rozpoczętego transmisją z meczu piłkarskiego Polska — Luksemburg a zakończoną antwojenną demaskatorską „Dynastia Essen” i włoskim filmem fabularnym „Stazione Termini”. Wiele w tym popołudniu jest jeszcze do poprawienia.

MARIAN FLEJSIEROWICZ

Intensywne przygotowania do przyjęcia kolarzy XXII WP

Po rocznej przerwie mieszkańcy województwa poznańskiego i Poznania znowu będą mieli okazję oglądać kolarzy startujących w XXII Międzynarodowym Wyścigu Pokoju. Poznań będzie miastem, w którym zakończony zostanie VII etap. Tu nastąpi start do etapu VIII.

Przygotowania na przyjęcie licznej kolumny kolarzy i osób towarzyszących wyścigowi są już prawie na ukończeniu. Ustalony został dokładny harmonogram pobytu kolarzy w województwie i Poznaniu.

17 maja o godz. 11.30 nastąpi we Wrocławiu start do VII etapu prowadzącego do Poznania długości 203 km. Około godz. 12.15 pierwszy kolarz powinien zameldować się w Rawiczu, gdzie została zlokalizowana lotna premia. O godz. 13.40 wyścig powinien przebiegać przez Leszno, gdzie również znajduje się lotna premia. Następnie miejscowości na trasie do Poznania to Smigiel — godz. 14.10, Kościan (bufet) — godz. 14.30, Stęszew — 15.00, Mosina — 15.25, Kórnik — 15.50. W samym Poznaniu kolarze w drodze na stadion przejadą ulicami: Ostrowską, Krzywoustego, Marchlewskiego, Bema, Bielnicę, Chłwińską. Na mecie pierwszy kolarz powinien zameldować się około godz. 16.15.

Start do VIII etapu Poznań — Zielona Góra długości 121 km nastąpi 18 maja (w niedzielę) o godz.

13 (Stary Rynek — start honorowy). W drodze na start ostry, który znajduje się na ul. Głogowskiej, za przejazdem kolejowym, kolumna kolarzy przejedzie ulicami: Paderewskiego, Placem Wolności, Ratajczaka, Niezłomnych, Towarową, Mostem Dworcowym, Głogowską, Krauthofera, Czechosłowacką, Stępińską do Głogowskiej. W Stęszewie kolarze powinni zameldować się o 13.50 w Grodzisku Wlkp. o 14.25, w Wolsztynie (lotna premia) — o 15.

Zanim kolarze wjadą na Stadion 22 Lipca odbędą się tam wiele atrakcyjnych imprez sportowych. Bramy stadionu otwarte zostaną o godz. 12.15, natomiast o 12.30 przewidziany jest gwiazdzisty zjazd kolarzy-turystów. Poza tym odbędą się jeszcze mecze piłki nożnej pomiędzy reprezentacją Poznania a irlandzkim zespołem Waterford, za kołożenie Małego Wyścigu Pokoju organizowanego przez redakcję „Expressu Poznańskiego”, skoki spadochronowe oraz kolarski wyścig australijski.

Znane są już numery startowe poszczególnych ekip. I tak Polska będzie miała numery startowe od 1 do 7, Finlandia 8 — 14, Belgia 15 — 21, ZSRR 22 — 28, Algieria 29 — 35, Rumunia 36 — 42, Dania 43 — 49, Jugosławia 50 — 56, Maroko 57 — 63, NRD 64 — 70, Bułgaria 71 — 77, Węgry 78 — 84, Meksyk 85 — 91, Norwegia 92 — 98, Francja 99 — 105. Lista startowa w zasadzie jest już zamknięta, ale nie jest wykluczone, że mogą nastąpić zmiany. (S)

Z Poznania

Tytuły mistrzów Poznania w podnoszeniu ciężarów od wagi muszej do ciężkiej zdobyli: K. Galubiński (Grunwald), J. Ostoj (G), R. Meyser (Unia Swarzędz), J. Bułski (G), M. Linkowski (G), L. Tański (G), K. Makowski (G) i J. Galanik (Unia).

Ognisko TKKF „Walter” organizuje w dniach 9—18 maja br. indywidualny i drużynowy turniej kometki o puchar przewodni DKKFIT Poznań — Grunwald. Zgłoszenia przyjmuje sekretariat Ogniska ul. Swoboda 43 do 30 bm. W ramach imprezy można zdobywać normę na Sportową Odznakę XXV-lecia PRL.

W rozgrywkach o mistrzostwo ligi okręgowej w hokeju na trawie biorą udział wszystkie zespoły rezerwowe mające drużynę w I lidze oraz Lipno Stęszew — łącznie 7 zespołów. W mistrzostwach drużyn juniorów brak tylko reprezentantów Lecha.

Rugbiści Poznania po ostatniej porażce, w zawodach o mistrzostwo II ligi ze Spójnią Gdańsk 3:14 zajmują w tabeli rozgrywek ostatnie miejsce.

Sekcja zapasnicza KS Cybina za wiadomości, że treningi odbywały się we wtorek i piątek w godz. 17—21 a ćwiczenia dla szkółki zapasniczej od godz. 17 do 21 w środy w sali Szkoły Podstawowej nr 40 ul. Garbary 82.

Plakat XXII Międzynarodowego Kolarskiego Wyścigu Pokoju.

dalekopisem

E. ZATOPEK ODWOŁANY ZE STANOWISKA
Czechosłowacka Agencja Prasowa CTK opublikowała komunikat następującej treści:

Jak podał do wiadomości sekretarz do spraw prasy Ministerstwa Obrony Narodowej CSRS, b. mistrz olimpijski i rekordzista świata, plk Emil Zatopek został odwołany ze swego stanowiska w tym ministerstwie aż do zakończenia śledztwa. Przyczyną jego odwołania jest podejrzenie, że rozpoznał on nieprawdziwe wiadomości, sprzeczne z rozporządzeniami Ministerstwa Obrony Narodowej.

TURNIEJ 5 KONTYNETÓW W SIATKÓWKĘ

W trzecim dniu finałów międzynarodowego turnieju siatkówki mężczyzn o Puchar 5 Kontynentów w Montevideo mistrzowie olimpijscy — siatkarze ZSRR pokonali po bardzo zaciekłym walce srebrnych medalistów z Meksyku — Japończyków 3:2. W drugim spotkaniu CSRS wygrała z Urugwajem 3:0.

Po zwycięskim meczu z pięściarzami Włoch

Duża radość ze zwycięstwa odniesionego przez naszych bokserów nad Włochami 12:10 o Puchar Europy panuje w okręgu poznańskim. Trenerzy i działacze mają prawo do zadowolenia. Przecież połowę meczu z Włochami wygrała reprezentacja Wielkopolski, zdobywając sześć punktów, przez Machlańskiego i Caruka z Prosną oraz Jankowiaka z Olimpią.

Szczególnie dumny jest więc Kalisz, a przede wszystkim KS Proсна, której dwaj członkowie, rewelacyjny Machlański i Caruk, wykazali wysoką klasę. To też obecnie cała uwaga kierownictwa Prosną skierowana zostanie na walki o awans do II ligi. Bardzo mocno liczy na to kierownictwo Poznańskiego Okręgowego Związku Bokserskiego. Proсна zajmuje w grupie „C” czwarte miejsce z 17 pkt. Wyprowadzają ją Czarni Słupsk — 20 pkt. i Mazur Elk — 19 pkt. Drugi reprezentant Wielkopolski w tej grupie — Zagłębie Konin znajduje się z 16 pkt.

Na czwartej pozycji, wśród 10 zespołów ubiegających się o awans. Walcząc w grupie „B” Ostrowia zdobyła dotychczas 8 punktów i zajmuje 7 miejsce, nie ma więc widoków na wejście do II ligi. Złazszcza ostatnie starty ostrowskich pięściarzy wypadły słabiej. Nasz reprezentant w II lidze — Olimpia okupuje w rozgrywkach o wejście do I ligi miejsce 4 z 15 pkt. za Carbo Gliwicę — 17 pkt. Górnikami Wesoła — 16 pkt. Znajdująca się tuż za Olimpią Brda Bydgoszcz posiada na swym koncie również 15 pkt. Do ukończenia zawodów pozostało drużynom po 7—8 spotkań.

Najbliższym ciekawszym wydarzeniem bokserskim w Poznaniu będzie niewątpliwie międzynarodowy mecz pomiędzy drużynami Poznania i Gdańska. Spotkanie przewidziane pierwotnie na 27 bm. zostało — jak nas poinformowano w sekretariacie POZB — przełożone na 4 maja br. (X)

Zakład Doskonalenia Zawodowego w Poznaniu, ul. Kościuszki nr 57
ogłasza na rok szkolny 1969/70
ZAPISY CHŁOPCÓW I DZIEWCZĄT do Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących w Poznaniu

W zawodach:
1. ślusarz mechaniczny,
2. ślusarz narzędziowy,
3. tokarz,
4. blacharz przemysłowy,
oraz do filii w KOZMINIE, ul. Klasztorna 35 — w zawodzie ślusarz — mechanik,
i Warsztatu Szkoleniowo-Produkcyjnego nr 5 WE WRONKACH, ul. Myśliwska 12 — w zawodzie ślusarz — mechanik.

Zajęcia praktyczne odbywają się we własnych warsztatach szkoleniowo — produkcyjnych, w oparciu o szeroki asortyment produkcji i usług przemysłowych, dostarczanych na rynek krajowy i eksport.

Nauka w szkole trwa 3 lata, a po jej ukończeniu absolwenci mogą ubiegać się o przyjęcie do technikum dla pracujących.

Uczniowie otrzymują:
— w I roku nauki do 280 zł miesięcznie,
— w II roku nauki do 380 zł miesięcznie,
— w III roku nauki do 600 zł miesięcznie.

oraz dodatkowe stypendium uwarunkowane trudnymi warunkami domowymi. Szkoła prowadzi internat oraz stołówkę. Do wniosku o przyjęcie należy załączyć:
1. świadectwo ukończenia 8 klas szkoły podstawowej, względnie wykaz ocen za I półrocze z klasy VIII;
2. zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia;
3. zgodę rodziców.

Wnioski należy przesyłać:
1. Zasadnicza Szkoła Zawodowa dla Prac. nr 13 ZDZ — Poznań, ul. Kościuszki 57;
2. Zasadnicza Szkoła Zawodowa dla Prac. ZDZ — Koźmin, ul. Klasztorna 35;
3. Warsztat Szkoleniowo-Produkcyjny nr 5 — Wronki, ul. Myśliwska 12.

Praca

Fryzjerka na prace damsko — męskie, potrzebna. Konieczny, Gostyń, Rynek 25. 47315g

Uczennice, ukończone 17 lat, umiejacą czytać na maszynie — przyjmę do czapnicy męskiej. Otrzymuję dołączaniem świadectwa szkolnego kierownika „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 46422g.

Pomoc domowa potrzebna zaraz do lekarza, 3 osoby by dorosłe. Prusa 5 m. 2. tel. 43-777 (od godz. 14-18). 47332g

Potrzebna pomoc do rocznego dziecka. Zbyszowska 24. 47115g

Czyszczenie klatki schodowej, wynagrodzenie 300 zł miesięcznie. Głogowska 79 m. 1. 46868g

Murarz do wszelkich prac oraz robotnika — mogą być dojeżdżający — poszukuję. Telefon 702-71. 47006g

Pomoc domową z prowincji gotującą, zatrudni zaraz lekarka. Ul. Sowińskiego 19 m. 3. 47351g

Sprzedaż

Siatki ocynkowane, bramy, furtki, kompletne opieranie, garaże blaszane, balustrady — wykonuje warsztat, Grunwaldzka 24. 46112g

Sprzedam karpę szparagów — Mary Washington, 40 gr. szt. Stachowski, kołmnik k. Poznania, ul. Poznańska 24. 47283g

Saksofon „O. Adler” — tenor, sprzedam (stan idealny). Bydgoszcz, Toruńska 112 m. 1. 230p

Taksometr Poltax nowy z gwarancją sprzedam. Marian Kamiński, Krotoszyn, Parkowa 1. 261p

Sprzedam wózek dziecięcy, gniebki oraz akordeon niemiecki, 120-basowy marki „Migma”. Lodowa 16 m. 12. 46595g

† Dnia 21 kwietnia 1969 r. zmarł, namaszczony Olejami św., przeżywszy lat 68, nasz kochany brat, szwagier i wujek

LEON BARANKIEWICZ

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 24 bm. o godz. 13.40 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona

RODZINA

Dobrzyca, Poznań, Polna 23 m. 4. 47321g

† Dnia 21 kwietnia 1969 r. zmarła nasza ukochana mama, teściowa, babcia i prababcia, śp.

ANNA PACZYŃSKA

z domu ZAWORSKA

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 24 bm. o godz. 10.50 z kaplicy cmentarnej na Górczynie.

W smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, ul. Wspólna 23 m. 5. 47366g

† Dnia 20 kwietnia 1969 r. odszedł od nas na zawsze mój drogi Mąż, nasz kochany Tatusz, śp.

STANISŁAW CZESZYK

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 24 bm. o godz. 14.15 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążona

ŻONA z CÓRKAMI

Poznań, ul. Wawrzyniaka 37 m. 25. 47295g

P. P. „FOTO-OPTYKA” W POZNANIU poszukuje LOKALU

ca 200 m kw.,
w celu uruchomienia warsztatu optycznego. Pomieszczenie winno być suche i odpowiednie z punktu widzenia przepisów bhp i sanitarnych. Pożądany dogodny dojazd tramwajem. Zgłoszenia należy kierować do Działu Administracyjno-Gospodarczego w Poznaniu, ul. Czerwonej Armii 81 (wejście od podwórza). M2598

Pracownicy poszukiwani

Dyrekcja PP Warzywa — Owoce w Poznaniu zatrudni zaraz

— KIEROWNIKÓW SKLEPÓW I KIOSKÓW WARSZYNOWO — OWOCOWYCH na warunkach prowizyjnych oraz AJENTÓW NA WÓZKI saturatorowe. Warunki pracy i płacy do omówienia w Sekcji Kadr Przedsiębiorstwa, Poznań, Głogowska 218. K2734

Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane Nr 4 w Poznaniu, przyjmie okresowo do pracy na pierwszej drugiej zmianie na budowie Międzynarodowych Targów Poznańskich wykwalifikowanych.

— ŚLUSARZY, STOLARZY, SZKLARZY, MALARZY CIESLI oraz ROBOTNIKÓW.

Zgłoszenia przyjmuje kierownik grupy robót targowych ul. Świeckiego, kierownik budowy ul. Głogowska hala nr 1 oraz dział pracy i płacy ul. Obornicka 227/229. K2666

Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego w Poznaniu, ul. Kościuszki 103 — zatrudni zaraz

— LEKARZY DYŻURNYCH na godziny przedpołudniowe,

— SANITARIUSZY (noszowych), — SPRZĄTACZKĘ.

Warunki pracy i płacy do uzgodnienia na miejscu w godzinach od 7—13. K2860

Stacja Krwiodawstwa w Poznaniu, ul. Marcelińska nr 44 — zatrudni zaraz:

— CHEŁDNIKA, — ELEKTRYKA.

Warunki pracy i płacy do uzgodnienia na miejscu. K2851

Sprzedam willę 2-piętrową, nad jeziorem, możliwość urządzenia warsztatu. Wiadomość: Jaryszowa, Wolsztyn, 5 stycznia 31. K2721

Sprzedam gospodarstwo 8 ha i 0,75 ha łąki oraz zabudowania murowane, stodoła z drzewa i sad owocowy. Cena 100 tys. Wardak, wieś Chmielin, koło Lwówku, pow. Nowy Tomyśl. 179p

Sprzedam działkę rolniczo-budowlaną w Wągrowcu. Informacje: Tadeusz Pilat, Zakopane — Nowotarska 46. 205p

Kamienie z wolnym mieszkaniem w Poznaniu — korzystnie sprzedam. Oferta „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 46587g.

Kupię dom jednorodzinny, wolny, lub pół bliźniaki, w mieście. Do 380 tys. zł. Oferta „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 46594g.

Sprzedam parcelę 1000 m² z prawem zabudowy. Stanisław Staniewski, Piątkowo, pow. Poznań, ul. Obornicka 16. 46046g

Sprzedam działkę budowlaną 0,5 ha koło Wrześni. Informacje: Kaźmierczak — Września, ul. Kościelna 1 m. 6. 192p

Gospodarstwo rolne 12 ha sprzedam pilnie z powodu choroby. Stachowski, Obora, pow. Gniezno. 195p

Zguby

17. IV. 69 r. zagubiono w taksówce dwie mapy z kalką techniczną. Znalazce proszę o skontaktowanie się. Tel. 569-53. 47270g

W dniu 20 kwietnia 1969 r. zmarł, namaszczony Olejami św., nasz najukochańszy mąż, tatusz, syn, wnuk, zięć i szwagier, przeżywszy lat 27,

BOGDAN JURCZYŃSKI

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 24 bm. o godz. 11.10 z kaplicy cmentarnej na Górczynie.

W głębokim smutku pogrążona

ŻONA z SYNKIEM i RODZINĄ

Dnia 20 kwietnia br. zmarł nasz pracownik

STANISŁAW CZESZYK

W Zmarłym Instytut stracił cenionego pracownika i serdecznego kolegę.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 24 bm. o godz. 14.15 na cmentarzu na Junikowie.

INSTYTUT PRZEM. WŁÓKNIEN LŹKOWYCH w Poznaniu

W dniu 18. IV. 1969 r. odszedł od nas niespodziewanie, w 23 roku życia, pracownica naszych Zakładów

EMILIA HANDKE

W Zmarłej stracił sumienny i ofiarny pracownika, a współpracownicy serdeczną i niezapomnianą koleżankę.

Zegnamy Ją z żalem.

Cześć Jej pamięci!

WYRAZY GŁĘBOKIEGO WSPÓŁCZUCIA

Rodzinie Zmarłej

składają

WSPÓŁPRACOWNICY — DYREKCJA — ZMS i SAMORZĄD ROBOTNICZY Poznańskich Zakładów Przem. Muzycznego w Poznaniu

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23 kwietnia 1969 r. o godz. 17 na cmentarzu parafialnym w Kostrzynie Wlkp. K2932

† Dnia 20 kwietnia 1969 r. zmarła po długich cierpieniach, opatrzona Olejami św., przeżywszy 69 lat, nasza droga siostra, bratowa i ciocia

STEFANIA JUENGST

z domu DUTKIEWICZ

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23 bm. o godzinie 9.55 z kaplicy cmentarnej na Junikowie,

o czym w smutku zawiadamia

RODZINA

Poznań, Masztalarska 7. Barcin, Bydgoszcz, Radom. 47375g

Dnia 18 kwietnia 1969 roku zmarł tragicznie

koł. KAZIMIERZ TOMASZEWSKI

dlugoletni, aktywny działacz Polskiego Związku Filatelistów, odznaczony Złotą Odznaką Honorową PZF.

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 kwietnia 1969 r. o godz. 15.30 na cmentarzu górczyńskim,

o czym zawiadamiają:

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW ZARZĄD KOŁA POZNAŃ — MIASTO ZARZĄD ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO w Poznaniu K2934

W dniu 18 kwietnia br. zmarł śmiercią tragiczną, śp.

Inż. ADAM SKOWROŃSKI

członek naszej Spółdzielni. W Zmarłym tracimy solidnego członka i szczerze nam oddanego kolegę.

POGRAŻONEJ W ŻALOBIE RODZINIE składamy wyrazy głębokiego współczucia.

RADA — ZARZĄD — CZŁONKOWIE i PRACOWNICY Rzemieślniczej Spółdzielni, Zaopatrzenia i Zbytu Surowców i Prac Malarskich w Poznaniu

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23. IV. br. o godz. 14.15 na cmentarzu na Junikowie. K2935

† Dnia 20 kwietnia 1969 r. odszedł od nas na zawsze po długich i cierpliwie znoszonych cierpieniach, przeżywszy lat 62, opatrzony Sakramentami św., mój ukochany mąż, brat, szwagier i wujek

ADAM WALKOWIAK

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23 bm. o godz. 16 z kaplicy cmentarnej na Winarach.

O bolesnej stracie zawiadamiają

ŻONA i RODZINA

Dąbrowskiego 92 m. 14. 47301g

† Dnia 21 kwietnia 1969 r. zmarła po długich i ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 88, opatrzona Sakramentami św., nasza kochana matka, teściowa, babcia, prababcia, siostra, ciocia i bratowa, śp.

STANISŁAWA ZIMNA

z domu RYBARCZYK

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 24 bm. o godz. 13.05 na cmentarzu na Junikowie.

W smutku pogrążona

DZIECI i RODZINA

Poznań, Londyn. 47337g

† Dnia 21 kwietnia 1969 r. po krótkich cierpieniach, namaszczona Olejami św., zakończyła swój pracowity, pełen poświęcenia i dobroci żywot, nasza najukochańsza najdroższa i nigdy niezapomniania mamusia, teściowa, babcia i prababcia

MARIANNA BOCH

I-wo POLCZYŃSKA, z domu PIERSZALSKA

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 24 bm. o godz. 15 z kaplicy cmentarnej na Winarach.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, ul. św. Stanisława 26. 47334g

Redaguje Kolegium: Marian Flejsterowicz (sekretarz redakcji), redaktora naczelnego: Mieczysław Skąpski, Zbigniew Szumowski. Działy: sekretariat redakcji 657-76, w godz. od 9—16: redaktor naczelny 657-76, zastępca red. naczelnego 657-76, sekretarz redakcji 648-8, dział łączności z czytelnikami — informacja dla czytelników 657-18, dział mielski 659-39; redakcja nocna 430-73, 453-31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”. Biuro Ogłoszeń: Poznań, ul. Grunwaldzka 19 telefon 452-89 i 611-21. Za treść i terminy drukowania redakcja nie odpowiada. O warunkach prenumeraty informacji udziela placówka „Ruchu” i Poczty. Druk: Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, ul. Zwierzyniecka 3. Redakcja nie zwraca nie zamówionych rękopisów. G-4

P O Z N A Ń
Grunwaldzka 13

